

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (prvo vijeće)

26. listopada 2021.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Hitni prethodni postupak – Pravosudna suradnja u kaznenim stvarima – Europski uhidbeni nalog – Okvirna odluka 2002/584/PUP – Članak 27. stavak 3. točka (g) i članak 27. stavak 4. – Zahtjev za pristanak na kazneni progon zbog kaznenih djela koja se razlikuju od onih na temelju kojih je određena predaja – Članak 28. stavak 3. – Zahtjev za pristanak na naknadnu predaju dotične osobe drugoj državi članici – Članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Pravo na djelotvoran pravni lijek – Pravo dotične osobe na saslušanje od strane pravosudnog tijela izvršenja – Pravila”

U spojenim predmetima C-428/21 PPU i C-429/21 PPU,

povodom dvaju zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koje je uputio rechtbank Amsterdam (Sud u Amsterdamu, Nizozemska), odlukama od 14. srpnja 2021., koje je Sud zaprimio 14. srpnja 2021., u postupcima radi izvršenja europskih uhidbenih naloga izdanih protiv

HM (C-428/21 PPU),

TZ (C-429/21 PPU)

uz sudjelovanje:

Openbaar Ministerie,

SUD (prvo vijeće),

u sastavu: K. Lenaerts, predsjednik Suda, u svojstvu predsjednika prvog vijeća, S. Rodin, N. Jääskinen (izvjestitelj), J.-C. Bonichot i M. Safjan, suci,

nezavisni odvjetnik: A. Rantos,

tajnik: M. Ferreira, glavna administratorica,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 8. rujna 2021.,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

– za Openbaar Ministerie, C. McGivern i K. van der Schaft,

* Jezik postupka: nizozemski

- za nizozemsku vladu, M. K. Bulterman, C. S. Schillemans i J. Langer, u svojstvu agenata,
  - za Irsku, M. Lane, u svojstvu agenta, uz asistenciju G. Mullan, *BL*,
  - za francusku vladu, A. Daniel, u svojstvu agenta,
  - za mađarsku vladu, M. Z. Fehér, u svojstvu agenta,
  - za Europsku komisiju, S. Grünheid, M. Wasmeier i W. Wils, u svojstvu agenata,
- saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 14. listopada 2021.,
donosi sljedeću

Presudu

- 1 Zahtjevi za prethodnu odluku odnose se na tumačenje članka 27. stavka 3. točke (g) i članka 27. stavka 4. te članka 28. stavka 3. Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica (SL 2002., L 190, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 83. i ispravak SL 2013., L 222, str. 14.), kako je izmijenjena Okvirnom odlukom Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009. (SL 2009., L 81, str. 24.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 16., str. 169.) (u daljnjem tekstu: Okvirna odluka 2002/584), i članka 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja).
- 2 Zahtjevi su upućeni u okviru izvršenja dvaju europskih uhidbenih naloga u Nizozemskoj, koje su u predmetu C-428/21 PPU izdala mađarska pravosudna tijela protiv osobe HM, državljanina treće zemlje, a u predmetu C-429/21 PPU belgijska pravosudna tijela protiv osobe TZ, nizozemskog državljanina, povodom zahtjeva za pristanak koji je podnijelo svako od tih pravosudnih tijela, prvi na temelju članka 27. stavka 4. Okvirne odluke 2002/584, a drugi na temelju njezina članka 28. stavka 3.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 Uvodne izjave 5., 6. i 12. Okvirne odluke 2002/584 glase kako slijedi:
  - „(5) Cilj koji si je postavila Unija, da postane područje slobode, sigurnosti i pravde, vodi prema ukidanju izručenja između država članica i njegovu zamjenjivanju sustavom predaje osoba između pravosudnih tijela. Nadalje, uvođenje novog pojednostavljenog sustava predaje osuđenih ili osumnjičenih osoba u svrhe izvršenja kaznenih presuda ili kaznenog progona omogućuje ukidanje zamršenosti i opasnosti od kašnjenja koj[e] postoje kod sadašnjih postupaka izručivanja. Tradicionalni odnosi suradnje koji su do sada prevladavali između država članica trebali bi biti zamijenjeni sustavom slobodnog protoka sudskih odluka u kaznenim stvarima, kako prije, tako i poslije donošenja pravomoćnih odluka, u području slobode, sigurnosti i pravde.

(6) Europski uhidbeni nalog, predviđen ovom Okvirnom odlukom, prva je konkretna mjera u području kaznenog prava kojom se primjenjuje načelo uzajamnog priznavanja, koje Europsko vijeće smatra ‚kamenom temeljcem‘ pravosudne suradnje.

[...]

(12) Ova Okvirna odluka poštuje temeljna prava i načela priznata u članku 6. [UEU-a], koja se odražavaju i u Povelji [...], a posebno u njezinu poglavlju VI. [...]"

4 Članak 1. te okvirne odluke, naslovljen „Definicija europskog uhidbenog naloga i obveza njegova izvršenja”, određuje:

„1. Europski uhidbeni nalog je sudska odluka koju izdaje država članica s ciljem uhićenja i predaje tražene osobe od strane druge države članice, zbog vođenja kaznenog progona, izvršenja kazne zatvora ili naloga za oduzimanje slobode.

2. Države članice izvršavaju svaki europski uhidbeni nalog na temelju načela uzajamnog priznavanja u skladu s odredbama ove Okvirne odluke.

3. Ova Okvirna odluka ne mijenja obvezu poštovanja temeljnih prava i temeljnih pravnih načela sadržanih u članku 6. [UEU-a].”

5 U člancima 3., 4. i 4.a navedene okvirne odluke nabrajaju se razlozi za obvezno (članak 3.) i moguće (članci 4. i 4.a) neizvršenje europskog uhidbenog naloga. Člankom 5. iste okvirne odluke predviđena su jamstva koja u nekim slučajevima mora pružiti država članica izdavateljica. Članak 8. Okvirne odluke 2002/584 odnosi se na sadržaj i oblik europskog uhidbenog naloga.

6 U skladu s člankom 11. te okvirne odluke, naslovljenim „Prava tražene osobe”:

„1. Ako je tražena osoba uhićena, nadležno pravosudno tijelo izvršenja, u skladu s nacionalnim pravom, tu osobu obavještava o europskom uhidbenom nalogu i o njegovu sadržaju te o mogućnosti njezina pristanka na predaju pravosudnom tijelu koje je izdalo europski uhidbeni nalog.

2. Tražena osoba koja je uhićena u svrhe izvršenja europskoga uhidbenog naloga ima pravo na pravnog zastupnika i tumača u skladu s nacionalnim pravom države članice izvršenja.”

7 Članak 13. navedene okvirne odluke, naslovljen „Pristanak na predaju”, predviđa:

„1. Ako uhićena osoba izjavi da pristaje na predaju, njezin pristanak i, ako je potrebno, izričito odricanje od prava na ‚pravilo specijalnosti‘ iz članka 27. stavka 2., izjavljuje se pred pravosudnim tijelom izvršenja, u skladu s domaćim pravom države članice izvršenja.

2. Svaka država članica donošenjem potrebnih mjera osigurava da taj pristanak i, ako je potrebno, odricanje od prava na ‚pravilo specijalnosti‘ iz stavka 1., budu izjavljeni na način koji pokazuje da ga je uhićena osoba dala dragovoljno i posve svjesna njegovih posljedica. U tu svrhu, tražena osoba ima pravo na pravnog zastupnika.

3. Pristanak i, ako je potrebno, odricanje iz stavka 1., službeno se bilježe u skladu s postupkom koji propisuje domaće pravo države članice [izvršenja].

[...]

- 8 Članak 14. iste okvirne odluke, naslovljen „Saslušanje tražene osobe”, određuje:

„Ako uhićena osoba ne pristaje na predaju, u skladu s odredbama članka 13., ona ima pravo na saslušanje pred pravosudnim tijelom izvršenja, u skladu s pravom države članice izvršenja.”

- 9 Članak 15. Okvirne odluke 2002/584 sastavljen je na sljedeći način:

„1. Pravosudno tijelo izvršenja odlučuje, u rokovima i pod uvjetima utvrđenima ovom Okvirnom odlukom, treba li osoba biti predana.

2. Ako pravosudno tijelo izvršenja utvrdi da su informacije koje je dostavila država članica izdavateljica uhiđenog naloga nedostatne i ne omogućavaju donošenje odluke o predaji tražene osobe, od nje zahtijeva da potrebne dopunske informacije, posebno one u vezi s člancima 3. do 5. te s odredbama članka 8., budu žurno dostavljene te može postaviti rok za njihov primitak, uzimajući u obzir potrebu poštovanja rokova iz članka 17.

3. Pravosudno tijelo koje izdaje uhiđbeni nalog u bilo koje doba može pravosudnom tijelu izvršenja poslati sve korisne dodatne informacije.”

- 10 Članak 19. te okvirne odluke, naslovljen „Saslušanje osobe prije donošenja odluke”, određuje u svojem stavku 2.:

„Tražena osoba sasluša se u skladu s pravom države članice izvršenja, u skladu s uvjetima utvrđenim međusobnim sporazumom pravosudnog tijela koje izdaje uhiđbeni nalog i pravosudnog tijela izvršenja.”

- 11 U skladu s člankom 27. navedene okvirne odluke, naslovljenim „Mogućnost kaznenog progona zbog drugih kaznenih djela”:

„1. Svaka država članica može poslati Glavnom tajništvu Vijeća obavijest da se, s obzirom na njezine odnose prema drugim državama članicama koje su priložile istu izjavu, smatra da postoji suglasnost za kazneni progon, izricanje presude i zadržavanje u svrhe izvršavanj[a] kazne zatvora ili mjere oduzimanja slobode zbog kaznenog djela koje je počinjeno prije predaje osobe, a razlikuje se od onog zbog kojega je ta osoba predana, osim ako u posebnom slučaju pravosudno tijelo izvršenja ne odluči drugačije u svojoj odluci o predaji.

2. Osim u slučajevima iz stavaka 1. i 3., protiv predane osobe ne može se voditi kazneni progon i ne može joj se izreći [osuđujuća] presuda ili na drugi način oduzeti sloboda zbog kaznenog djela koje je počinjeno prije njezine predaje, a razlikuje se od onog zbog kojega je predana.

3. Stavak 2. ne primjenjuje se u sljedećim slučajevima:

[...]

- (f) ako je osoba, nakon njezine predaje, izričito odustala od prava na pozivanje na pravilo specijalnosti u odnosu na pojedinačna kaznena djela koja su prethodila njezinoj predaji. Izjava o odustajanju daje se pred nadležnim pravosudnim tijelima države članice koja izdaje uhidbeni nalog i bilježi se u skladu s domaćim pravom te države. Izjava o odustajanju sastavlja se na način koji omogućuj[e] da se jasno vid[i] da ju je osoba dala dragovoljno i da je u potpunosti svjesna njezinih posljedica. U tu svrhu, osoba ima pravo na pravnog zastupnika;
- (g) ako je pravosudno tijelo izvršenja, koje je predalo traženu osobu, dalo pristanak u skladu sa stavkom 4.

4. Zahtjev za pristanak predaje se pravosudnom tijelu izvršenja, uz informacije iz članka 8. stavka 1., te uz prijevod iz članka 8. stavka 2. Pristanak se daje ako je kazneno djelo zbog kojega se traži pristanak i samo uvjetovano predajom u skladu s odredbama ove Okvirne odluke. Pristanak se odbija iz razloga iz članka 3., a inače može biti odbijeno samo zbog razloga iz članka 4. Odluka se donosi najkasnije 30 dana od dana primitka zahtjeva.

[...]

- 12 Članak 28. iste okvirne odluke, naslovljen „Predaja ili naknadno izručenje”, određuje:

„1. Svaka država članica može obavijestiti Glavno tajništvo Vijeća da, u svojim odnosima s drugim državama članicama koje su priložile istu izjavu, pristaje na predaju osobe državi članici koja nije država članica izvršenja, na temelju europskog uhidbenog naloga izdanog zbog kaznenog djela počinjenog prije predaje osobe, osim ako u pojedinačnom slučaju pravosudno tijelo izvršenja izjavi drugačije u svojoj odluci o predaji.

2. U svakom slučaju, osoba koja je na temelju europskog uhidbenog naloga predana državi članici koja ga je izdala može, bez pristanka države članice izvršenja, biti predana državi članici koja nije država članica izvršenja na temelju europskog uhidbenog naloga koji je izdan zbog kaznenog djela počinjenog prije njezine predaje u sljedećim slučajevima:

[...]

(b) ako tražena osoba pristaje biti predana državi članici koja nije država članica izvršenja na temelju europskog uhidbenog naloga. Pristanak se daje pred nadležnim pravosudnim tijelima države članice koja izdaje uhidbeni nalog i bilježi se u skladu s nacionalnim pravom te države. Izjava o pristanku sastavlja se na način koji omogućuje da se jasno vid[i] da ju je osoba dala dragovoljno i da je u potpunosti svjesna njezinih posljedica. U tu svrhu, osoba ima pravo na pravnog zastupnika;

(c) ako tražena osoba ne može koristiti pravilo specijalnosti, u skladu s odredbama članka 27. stavka 3., točaka (a), (e), (f) i (g).

3. Pravosudno tijelo izvršenja pristaje na predaju tražene osobe drugoj državi članici u skladu sa sljedećim pravilima:

(a) zahtjev za pristanak podnosi se u skladu s odredbama članka 9., uz informacije iz članka 8. stavka 1. i prijevod iz članka 8. stavka 2.;

- (b) pristanak se daje ako je kazneno djelo zbog kojega se pristanak zahtijeva i samo uvjetovano predajom u skladu s odredbama ove Okvirne odluke;
- (c) odluka se donosi najkasnije 30 dana od dana primitka zahtjeva;
- (d) pristanak se odbija zbog razloga iz članka 3., a inače može biti odbijen samo zbog razloga iz članka 4.

[...]"

Nizozemsko pravo

- 13 Okvirna odluka 2002/584 prenesena je u nizozemsko pravo Wetom tot implementatie van het kaderbesluit van de Raad van de Europese Unie betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten van de Europese Unie (Overleveringswet) (Zakon o provedbi Okvirne odluke Vijeća Europske unije o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica (Zakon o predaji)) od 29. travnja 2004. (Stb. 2004., br. 195), kako je posljednje izmijenjen Zakonom od 17. ožujka 2021. (Stb. 2021., br. 155).

Glavni postupci, prethodna pitanja i postupak pred Sudom

Predmet C-428/21 PPU

- 14 Dana 25. svibnja 2020. sud koji je uputio zahtjev, rechtbank Amsterdam (Sud u Amsterdamu, Nizozemska), odobrio je Mađarskoj predaju osobe HM, državljanina treće zemlje, radi provođenja kaznenog progona u toj državi članici zbog djela okvalificiranih kao „pranja imovinske koristi stečene kaznenim djelom”. Osoba HM je 25. lipnja 2020. stvarno predana Mađarskoj u kojoj je otada u pritvoru.
- 15 Dana 13. travnja 2021. mađarsko pravosuđe poslalo je zahtjev, na temelju članka 27. stavka 3. točke (g) i članka 27. stavka 4. Okvirne odluke 2002/584, sudu koji je uputio zahtjev kako bi ishodilo njegov pristanak da se osobu HM kazneno goni u Mađarskoj zbog kaznenih djela koja se razlikuju od onih zbog kojih je određena njegova predaja, osobito zbog drugih djela koja imaju obilježja pranja imovinske koristi stečene kaznenim djelom koja je zainteresirana osoba počinila prije navedene predaje.
- 16 Prema navodima suda koji je uputio zahtjev, a koji je pravosuđe izvršenja u tom predmetu, zahtjev za pristanak sadržava informacije predviđene u članku 8. stavku 1. Okvirne odluke 2002/584, baš kao i zapisnik sa saslušanja osobe HM od strane mađarskog pravosuđa. Tijekom tog saslušanja, ona je, uz pomoć odvjetnika, izjavila da ne želi odustati od prava na pozivanje na pravilo specijalnosti, u skladu s člankom 27. stavkom 3. točkom (f) te okvirne odluke.
- 17 Iako je naveo da Okvirna odluka 2002/584 ne sadržava nikakvo pravilo o postupku koji treba slijediti pravosuđe izvršenja kojemu je podnesen zahtjev za pristanak iz članka 27. te okvirne odluke, sud koji je uputio zahtjev ističe da je pravo na saslušanje dio prava obrane koja su svojstvena pravu na djelotvornu sudsku zaštitu.

- 18 S obzirom na to da je osoba HM trenutačno zadržana u Mađarskoj, ona nije bila pozvana da se izjasni u vezi sa zahtjevom za pristanak upućenim sudu koji je uputio zahtjev, pa prilikom ispitivanja zahtjeva od strane tog suda nije bila niti prisutna niti zastupana, bilo po odvjetniku koji joj je pomagao u okviru ranijeg postupka u vezi s izvršenjem europskog uhidbenog naloga ili po drugom odvjetniku.
- 19 Stoga si sud koji je uputio zahtjev postavlja pitanje u kojoj državi članici i na koji način predana osoba mora biti u mogućnosti ostvarivati svoje pravo na saslušanje, kada pravosudno tijelo države članice izdavanja podnese pravosudnom tijelu izvršenja zahtjev za pristanak iz članka 27. stavka 3. točke (g) i članka 27. stavka 4. Okvirne odluke 2002/584.
- 20 U tom je kontekstu rechtbank Amsterdam (Sud u Amsterdamu) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeća prethodna pitanja:
- „1. Treba li članak 27. stavak 3. točku (g) i članak 27. stavak 4. [Okvirne odluke 2002/584], u vezi s pravom na djelotvornu sudsku zaštitu, tumačiti na način da:
- predana osoba mora moći ostvariti svoje pravo na saslušanje u pogledu zahtjeva za pristanak na proširenje kaznenih djela u državi članici izdavanja kad je pravosudno tijelo te države članice saslušava o eventualnom odustajanju od prava na pozivanje na pravilo specijalnosti u smislu članka 27. stavka 3. točke (f) Okvirne odluke 2002/584; ili na način da
  - ta osoba mora moći ostvariti svoje pravo na saslušanje pred pravosudnim tijelom izvršenja u okviru postupka za davanje pristanka na proširenje kaznenih djela u državi članici koja je ranije izvršila njezinu predaju?
2. Ako predana osoba mora moći ostvariti svoje pravo na saslušanje u pogledu zahtjeva za pristanak na proširenje kaznenih djela u skladu s člankom 27. stavkom 4. [Okvirne odluke 2002/584] u državi članici koja je ranije izvršila njezinu predaju, na koji joj način ta država članica to treba omogućiti?”

Predmet C-429/21 PPU

- 21 Dana 26. siječnja 2021. sud koji je uputio zahtjev odobrio je predaju osobe TZ, državljanina Nizozemske, Kraljevini Belgiji radi provođenja kaznenog progona u Belgiji zbog djela okvalificiranih kao „organizirane ili oružane pljačke”. Osoba TZ stvarno je predana toj državi članici u kojoj je otada u pritvoru.
- 22 Sudu koji je uputio zahtjev belgijsko pravosudno tijelo uputilo je 3. svibnja 2021. zahtjev za pristanak na naknadnu predaju osobe TZ Saveznoj Republici Njemačkoj na temelju članka 28. stavka 3. Okvirne odluke 2002/584, radi provođenja kaznenog progona zbog drugih kaznenih djela, to jest organiziranih ili oružanih pljački počinjenih tijekom 2020. Zahtjev za pristanak sadržava informacije iz članka 8. stavka 1. te okvirne odluke kao i prijevod iz stavka 2. istog članka.
- 23 Sud koji je uputio zahtjev, u svojstvu pravosudnog tijela izvršenja u ovom predmetu, ističe da je osoba TZ trenutačno zadržana u Belgiji. Nije bila pozvana na saslušanje i nije bila prisutna niti zastupana kada je sud koji je uputio zahtjev ispitivao zahtjev zaprimljen od strane belgijskog pravosudnog tijela.

- 24 Stoga si sud koji je uputio zahtjev u bitnome postavlja isto pitanje kao i ono iz točke 19. ove presude glede prava predane osobe na saslušanje u okviru zahtjeva za pristanak zasnovanog na članku 28. stavku 3. Okvirne odluke 2002/584.
- 25 U tom je kontekstu rechtbank Amsterdam (Sud u Amsterdamu) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeća prethodna pitanja:
- „1. Treba li članak 28. stavak 3. [Okvirne odluke 2002/584], u vezi s pravom na djelotvornu sudsku zaštitu, tumačiti na način da:
- osoba predana državi članici izdavateljici protiv koje je izdan naknadni europski uhidbeni nalog mora moći ostvariti svoje pravo na saslušanje u pogledu zahtjeva za pristanak na naknadnu predaju na temelju članka 28. stavka 3. Okvirne odluke 2002/584 u državi članici izdavateljici, pred pravosudnim tijelom te države članice, a u okviru postupka izvršenja europskog uhidbenog naloga koji je naknadno izdala druga država članica zbog djela počinjenih prije predaje; ili na način da
  - ta osoba mora moći ostvariti svoje pravo na saslušanje pred pravosudnim tijelom izvršenja u okviru postupka za davanje pristanka na naknadnu predaju u državi članici koja je ranije izvršila njezinu predaju?
2. Ako predana osoba mora moći ostvariti svoje pravo na saslušanje u pogledu zahtjeva za pristanak na naknadnu predaju na temelju članka 28. stavka 3. [Okvirne odluke 2002/584] u državi članici koja je ranije izvršila njezinu predaju, na koji joj način ta država članica to treba omogućiti?”
- 26 Odlukom predsjednika Suda od 30. srpnja 2021. spojeni su predmeti C-428/21 PPU i C-429/21 PPU.

Hitni prethodni postupak

- 27 Sud koji je uputio zahtjev zatražio je da se o predmetnim zahtjevima za prethodnu odluku odluči u hitnom postupku predviđenom u članku 23.a Statuta Suda Europske unije i članku 107. Poslovnika Suda.
- 28 U prilog svojem zahtjevu sud koji je uputio zahtjev ističe da se prethodna pitanja tiču stvari iz glave V. trećeg dijela UFEU-a i da je osobama HM i TZ trenutačno oduzeta sloboda.
- 29 Što se, s jedne strane, tiče položaja osobe HM, taj sud napominje da će odgovor Suda na prethodna pitanja imati izravan i presudan utjecaj na trajanje zadržavanja zainteresirane osobe u Mađarskoj s obzirom na to da, među ostalim, u slučaju odbijanja zahtjeva za pristanak na proširenje kaznenih djela na temelju članka 27. stavka 3. točke (g) i članka 27. stavka 4. Okvirne odluke 2002/584, nadležno tijelo države članice izdavanja ne bi bilo ovlašteno odrediti joj pritvor zbog kaznenih djela obuhvaćenih tim zahtjevom.
- 30 Što se, s druge strane, tiče položaja osobe TZ, sud koji je uputio zahtjev naglašava činjenicu da je toj osobi oduzeta sloboda do donošenja odluke tog suda o zahtjevu za pristanak na naknadnu predaju njemačkom pravosudnom tijelo radi izvršenja europskog uhidbenog naloga koji je ono izdalo.

- 31 U tom pogledu valja napomenuti, kao prvo, da se predmetni zahtjevi za prethodnu odluku odnose na tumačenje Okvirne odluke 2002/584, obuhvaćene područjima iz glave V. trećeg dijela UFEU-a, koja se odnosi na područje slobode, sigurnosti i pravde. O njima se, dakle, može odlučivati u hitnom prethodnom postupku predviđenom u članku 23.a Statuta Suda Europske unije i članku 107. Poslovnika.
- 32 Što se, kao drugo, tiče kriterija hitnosti, u skladu s ustaljenom sudskom praksom Suda treba uzeti u obzir okolnost da je osobi protiv koje se vodi glavni postupak trenutačno oduzeta sloboda te da njezino daljnje zadržavanje u istražnom zatvoru ovisi o rješenju spora u glavnom postupku (vidjeti, osobito, presudu od 28. studenoga 2019., Specializirana prokuratura, C-653/19 PPU, EU:C:2019:1024, t. 22. i navedenu sudsku praksu).
- 33 U konkretnom slučaju, s jedne strane, osobama HM i TZ trenutačno je oduzeta sloboda. Naime, kao što to proizlazi iz točaka 18. i 23. ove presude, osobe HM i TZ zadržane su u Mađarskoj odnosno Belgiji, nakon što su predane tim državama članicama na temelju europskih uhidbenih naloga koje su ove potonje izdale. S druge strane, s obzirom na to da se pitanja koja je postavio sud koji je uputio zahtjev odnose na to treba li dotičnu osobu saslušati glede postojanja razloga koji mogu opravdati uskraćivanje pristanka pravosudnog tijela države članice izvršenja za proširenje kaznenih djela koja su prvotno opravdala predaju ili za naknadnu predaju te osobe drugoj državi članici, odluka Suda mogla bi neposredno utjecati na sudbinu pritvora osoba HM i TZ.
- 34 U tim okolnostima, prvo vijeće Suda odlučilo je 29. srpnja 2021., na prijedlog suca izvjestitelja i nakon saslušanja nezavisnog odvjetnika, prihvatiti zahtjev suda koji je uputio zahtjev da se o predmetnim zahtjevima za prethodnu odluku odluči u hitnom prethodnom postupku.

Prethodna pitanja

- 35 Svojim dvama pitanjima u svakom od spojenih predmeta, koja valja ispitati zajedno, sud koji je uputio zahtjev u bitnome pita treba li članak 27. stavak 3. točku (g) i članak 27. stavak 4. te članak 28. stavak 3. Okvirne odluke 2002/584, u vezi s pravom na djelotvornu sudsku zaštitu zajamčenim u članku 47. Povelje, tumačiti na način da osoba predana pravosudnom tijelu izdavanja u okviru izvršenja europskog uhidbenog naloga ima pravo na saslušanje od strane pravosudnog tijela izvršenja, kada ovom potonjem pravosudno tijelo izdavanja podnese zahtjev za pristanak na temelju tih odredbi navedene okvirne odluke te, u slučaju potvrdnog odgovora, na koji se način konkretizira pravo dotične osobe na saslušanje.
- 36 Radi davanja odgovora na to pitanje valja uvodno podsjetiti na pravne osnove sustava uspostavljenog Okvirnom odlukom 2002/584, kako proizlaze iz te okvirne odluke i sudske prakse Suda.
- 37 Ponajprije valja podsjetiti na to da načelo uzajamnog povjerenja između država članica kao i načelo uzajamnog priznavanja, koje se i samo temelji na uzajamnom povjerenju između potonjih država, u pravu Unije imaju ključnu važnost s obzirom na to da omogućavaju stvaranje i održavanje područja bez unutarnjih granica. Konkretno, načelo uzajamnog povjerenja obvezuje svaku od tih država, osobito u kontekstu područja slobode, sigurnosti i pravde, da, osim u iznimnim okolnostima, smatra da sve ostale države članice poštuju pravo Unije i, konkretno,

njime priznata temeljna prava (presuda od 17. prosinca 2020., Openbaar Ministerie (Neovisnost pravosudnog tijela koje izdaje uhidbeni nalog), C-354/20 PPU i C-412/20 PPU, EU:C:2020:1033, t. 35. i navedena sudska praksa).

- 38 U tom kontekstu Okvirna odluka 2002/584 nastoji – uvođenjem pojednostavnjenog i učinkovitijeg sustava predaje osuđenih osoba ili osoba osumnjičenih da su prekršile kazneni zakon – olakšati i ubrzati pravosudnu suradnju u svrhu pridonosa ostvarenju cilja dodijeljenog Uniji da postane područje slobode, sigurnosti i pravde, zasnivajući se pri tome na visokoj razini povjerenja koje mora postojati između država članica (presuda od 29. travnja 2021., X (Europski uhidbeni nalog – *ne bis in idem*), C-665/20 PPU, EU:C:2021:339, t. 37. i navedena sudska praksa).
- 39 Naime, cilj je Okvirne odluke 2002/584, kako to proizlazi iz njezina članka 1. stavaka 1. i 2., u vezi s uvodnom izjavom 5. te okvirne odluke, zamjena multilateralnog sustava izručivanja, utemeljenog na Europskoj konvenciji o izručenju, potpisanoj u Parizu 13. prosinca 1957., sustavom predaje osuđenih ili osumnjičenih osoba u svrhe izvršenja kaznenih presuda ili kaznenog progona između pravosudnih tijela, koji se temelji na načelu uzajamnog priznavanja (vidjeti, osobito, presudu od 11. ožujka 2020., SF (Europski uhidbeni nalog – jamstvo vraćanja u državu izvršenja), C-314/18, EU:C:2020:191, t. 37. i navedenu sudska praksu).
- 40 To načelo – koje je prema uvodnoj izjavi 6. Okvirne odluke 2002/584 „kamen temeljac” pravosudne suradnje u kaznenom području – nalazi svoju primjenu u članku 1. stavku 2. te okvirne odluke, koji sadržava pravilo da su države članice obvezne izvršiti svaki europski uhidbeni nalog na temelju načela uzajamnog priznavanja i u skladu s odredbama te okvirne odluke (presuda od 29. travnja 2021., X (Europski uhidbeni nalog – *ne bis in idem*), C-665/20 PPU, EU:C:2021:339, t. 38. i navedena sudska praksa).
- 41 Iz toga slijedi da pravosudna tijela izvršenja u načelu mogu odbiti izvršiti takav nalog samo zbog taksativno navedenih razloga za neizvršenje koji su propisani Okvirnom odlukom 2002/584. Slijedom toga, izvršenje europskog uhidbenog naloga je načelo, a odbijanje izvršenja zamišljeno je kao iznimka koja se mora usko tumačiti (presuda od 29. travnja 2021., X (Europski uhidbeni nalog – *ne bis in idem*), C-665/20 PPU, EU:C:2021:339, t. 39. i navedena sudska praksa).
- 42 Potom, što se, konkretnije, tiče članaka 27. i 28. Okvirne odluke 2002/584, na koje se odnose zahtjevi za prethodnu odluku, Sud je već presudio da, iako te odredbe dodjeljuju državama članicama određene precizne nadležnosti prilikom izvršenja europskog uhidbenog naloga, te se odredbe – s obzirom na to da sadržavaju pravila koja odstupaju od načela uzajamnog priznanja utvrđenog u članku 1. stavku 2. te okvirne odluke – ne mogu tumačiti na način koji bi doveo do osujećenja cilja koji se nastoji ostvariti navedenom okvirnom odlukom, a to je pojednostavljenje i ubrzanje predaja između pravosudnih tijela država članica imajući na umu uzajamno povjerenje koje među njima mora postojati (presuda od 24. rujna 2020., Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof (Načelo specijalnosti), C-195/20 PPU, EU:C:2020:749, t. 35. i navedena sudska praksa).
- 43 Naposljetku, Sud je naglasio da se Okvirnu odluku 2002/584, u vezi s odredbama Povelje, ne može tumačiti tako da se ugrozi učinkovitost sustava pravosudne suradnje između država članica, u kojemu je europski uhidbeni nalog, kako ga je predvidio zakonodavac Unije, jedan od ključnih elemenata (vidjeti u tom smislu presudu od 29. travnja 2021., X (Europski uhidbeni nalog – *ne bis in idem*), C-665/20 PPU, EU:C:2021:339, t. 58. i navedenu sudska praksu).

- 44 Sud je tako presudio da osobito kako bi se zajamčilo da se ne paralizira funkcioniranje europskog uhidbenog naloga, obveza lojalne suradnje, propisana člankom 4. stavkom 3. prvim podstavkom UEU-a, treba osigurati dijalog između pravosudnih tijela izvršenja i pravosudnih tijela koja izdaju nalog. Stoga si na temelju načela lojalne suradnje, Unija i države članice međusobno pomažu pri obavljanju zadaća koje proizlaze iz Ugovora (vidjeti u tom smislu presudu od 25. srpnja 2018., *Generalstaatsanwaltschaft (Uvjeti oduzimanja slobode u Mađarskoj)*, C-220/18 PPU, EU:C:2018:589, t. 104. i 109. kao i navedenu sudsku praksu).
- 45 S obzirom na te elemente valja utvrditi, kao prvo, ima li, kao što to smatra sud koji je uputio zahtjev, osoba predana pravosudnom tijelu izdavanja u okviru izvršenja europskog uhidbenog naloga pravo na saslušanje, kada je na temelju članka 27. stavka 3. točke (g) i stavka 4. Okvirne odluke 2002/584 ili njezina članka 28. stavka 3. to tijelo uputilo zahtjev za pristanak pravosudnom tijelu izvršenja radi kaznenog progona zbog kaznenih djela koja se razlikuju od onih kojima je njezina predaja opravdana ili radi naknadne predaje te osobe drugoj državi članici.
- 46 U tom pogledu valja istaknuti da Okvirna odluka 2002/584 predviđa u svojem članku 14. da svaka uhićena osoba koja ne pristaje na svoju predaju ima pravo na saslušanje, dok članak 19. te okvirne odluke predviđa pravila koja se posebno odnose na takvo saslušanje. S druge strane, navedena okvirna odluka ne sadržava nikakvu posebnu odredbu u vezi s pravom na saslušanje osobe predane u kontekstu jednog ili drugog zahtjeva za pristanak iz prethodne točke.
- 47 No, iz članka 1. stavka 3. Okvirne odluke 2002/584, u vezi s njezinom uvodnom izjavom 12., proizlazi da ona poštuje temeljna prava i načela priznata u članku 6. UEU-a koja se odražavaju u Povelji, a posebno u odredbama njezina poglavlja VI. U članku 47. Povelje koji se nalazi u tom poglavlju utvrđeno je pravo na djelotvornu sudsku zaštitu.
- 48 Budući da je pravo na saslušanje dio prava obrane, svojstvenih pravu na djelotvornu sudsku zaštitu (vidjeti u tom smislu presudu od 15. srpnja 2021., *Komisija/Poljska (Sustav stegovnih mjera za suce)*, C-791/19, EU:C:2021:596, t. 203. i 205. kao i navedenu sudsku praksu), iz činjenice da Okvirna odluka 2002/584 izriječno ne priznaje dotičnoj osobi pravo na saslušanje u kontekstu zahtjeva za pristanak na temelju članka 27. stavka 3. točke (g) i stavka 4. te okvirne odluke ili njezina članka 28. stavka 3. nikako se ne može zaključiti da bi u takvim okolnostima ta osoba bila lišena tog temeljnog prava.
- 49 Naime, kao što je na to Sud već podsjetio, odluka o davanju pristanka iz članka 27. stavka 4. Okvirne odluke 2002/584 razlikuje se od odluke o izvršenju europskog uhidbenog naloga te dovodi do učinaka koji su za dotičnu osobu drukčiji od učinaka potonje odluke (presuda od 24. studenog 2020., *Openbaar Ministerie (Krivotvorenja isprava)*, C-510/19, EU:C:2020:953, t. 60.). Isto mora važiti za učinke pristanka iz članka 28. stavka 3. te okvirne odluke koji se odnosi na naknadnu predaju dotične osobe drugoj državi članici.
- 50 U tom pogledu valja primijetiti, s jedne strane, da se u skladu s tim odredbama pristanak pravosudnog tijela izvršenja daje ako je kazneno djelo na koje se odnosi i samo uvjetovano predajom u skladu s odredbama navedene okvirne odluke. Nadalje, pristanak se odbija zbog istih razloga za obvezno ili moguće neizvršenje koji vrijede za europski uhidbeni nalog, a propisani su u člancima 3. i 4. iste okvirne odluke (vidjeti u tom smislu presudu od 24. studenog 2020., *Openbaar Ministerie (Krivotvorenje isprava)*, C-510/19, EU:C:2020:953, t. 61.).

- 51 S druge strane, iako je dotična osoba, kada se zatraži od pravosudnog tijela izvršenja da da svoj pristanak na temelju članka 27. stavka 4. Okvirne odluke 2002/584 ili njezina članka 28. stavka 3., već bila predana pravosudnom tijelu koje je izdalo europski uhidbeni nalog, u okviru njegova izvršenja, ostaje činjenica da odluka o davanju pristanka, baš kao i odluka o izvršenju navedenog europskog uhidbenog naloga, može ugroziti slobodu te osobe (vidjeti u tom smislu presudu od 24. studenog 2020., Openbaar Ministerie (Krivotvorenje isprava), C-510/19, EU:C:2020:953, t. 62.). Naime, odluka o davanju pristanka imat će osobito za posljedicu to da će se navedena osoba moći kazneno goniti, osuditi ili lišiti slobode zbog počinjenja kaznenog djela koje se razlikuje od onog na koje se odnosio europski uhidbeni nalog, u okviru čijeg izvršenja je ona mogla ostvariti svoja temeljna prava, među kojima je i pravo na saslušanje.
- 52 Tako, s obzirom na to da bi mjera predviđena protiv nje nepovoljno utjecala na istu, valja zaključiti da dotična osoba mora imati pravo na saslušanje kad zahtjev za pristanak podnesu pravosudna tijela države članice izdavanja na temelju članka 27. stavka 4. Okvirne odluke 2002/584 ili njezina članka 28. stavka 3.
- 53 Prema tome, valja utvrditi, kao drugo, pred kojim tijelom dotična osoba može ostvariti svoje pravo na saslušanje kada je podnesen takav zahtjev za pristanak.
- 54 Čak i ako je u skladu s člankom 27. stavkom 3. točkom (f) i člankom 28. stavkom 2. točkom (b) Okvirne odluke 2002/584 pravosudno tijelo izdavanja dužno saslušati dotičnu osobu kako bi pred njime ta osoba možda odustala od pravila specijalnosti predviđenog u članku 27. stavku 2. te okvirne odluke ili pristala na naknadnu predaju drugoj državi članici na temelju njezina članka 28. stavka 2., ipak je na pravosudnom tijelu izvršenja da da svoj pristanak za takvo proširenje kaznenog progona na druga kaznena djela ili na takvu naknadnu predaju, primjenom članka 27. stavka 4. i članka 28. stavka 3. točke (d) navedene okvirne odluke.
- 55 Ovo potonje tijelo treba stoga ocijeniti, osobito s obzirom na razloge za obvezno ili moguće neizvršenje predviđene u člancima 3. i 4. Okvirne odluke 2002/584, može li se odobriti eventualno proširenje kaznenog progona na druga kaznena djela ili naknadna predaja drugoj državi članici.
- 56 Iz toga proizlazi da predana osoba mora biti saslušana od strane pravosudnog tijela izvršenja kad zahtjev za pristanak podnesu pravosudna tijela države članice izdavanja na temelju članka 27. stavka 4. Okvirne odluke 2002/584 ili njezina članka 28. stavka 3.
- 57 Slijedom navedenog, valja utvrditi, kao treće i posljednje, pravila za ostvarivanje tog prava, kako proizlaze iz prava Unije.
- 58 U tom pogledu i kao što je to naglašeno na raspravi pred Sudom, valja se uvjeriti da su ta pravila prikladna da istovremeno zajamče postizanje cilja koji se nastoji ostvariti Okvirnom odlukom 2002/584, a to je osobito pojednostavljenje i ubrzanje predaja između pravosudnih tijela država članica, kao što to proizlazi iz točke 42. ove presude, i poštovanje temeljnih prava predane osobe.
- 59 No, Okvirna odluka 2002/584 ne sadržava nikakvu odredbu koja se posebno odnosi na takva pravila.
- 60 Tako prilikom provedbe Okvirne odluke 2002/584, države članice zadržavaju, u skladu sa svojom postupovnom autonomijom, mogućnost donošenja u tom pogledu pravila koja se mogu razlikovati od jedne države članice do druge. Međutim, one trebaju osigurati da se tim pravilima

ne zaobiđu zahtjevi koji proizlaze iz te okvirne odluke, posebice u pogledu sudske zaštite zajamčene člankom 47. Povelje na kojemu se ona temelji (vidjeti po analogiji presudu od 10. ožujka 2021., PI, C-648/20 PPU, EU:C:2021:187, t. 58.).

- 61 Osim toga, kao što je nezavisni odvjetnik istaknuo, u biti, u točki 53. svojeg mišljenja, s obzirom na to da ne postoje posebna pravila predviđena pravom Unije, pravila u pogledu ostvarivanja prava dotične osobe na saslušanje u okviru zahtjeva za pristanak koji su podnijela pravosudna tijela države članice izdavanja mogu se urediti međusobnim sporazumom između pravosudnog tijela koje izdaje uhidbeni nalog i pravosudnog tijela izvršenja, uz poštovanje načela postupovne autonomije.
- 62 Kao što to proizlazi iz sudske prakse Suda, pravo na saslušanje, koje je sastavni dio prava na djelotvornu sudsku zaštitu, jamči svakoj osobi mogućnost da na smislen i učinkovit način iznese svoje mišljenje u predmetnom postupku (vidjeti u tom smislu presudu od 15. srpnja 2021., Komisija/Poljska (Sustav stegovnih mjera za suce), C-791/19, EU:C:2021:596, t. 205. i navedenu sudsku praksu).
- 63 Kada zahtjev za pristanak podnesu pravosudna tijela države članice izdavanja na temelju članka 27. stavka 4. Okvirne odluke 2002/584 ili njezina članka 28. stavka 3., mogućnost iznošenja svojeg mišljenja na smislen i učinkovit način, utvrđena u članku 47. drugom stavku Povelje, iako ne uključuje pravo dotične osobe da se osobno pojavi pred pravosudnim tijelom izvršenja kada ono namjerava pristati na zahtjev države članice izdavanja, zahtjeva, međutim, da je ta osoba imala stvarnu mogućnost iznijeti svoja moguća očitovanja i prigovore pred pravosudnim tijelom izvršenja glede zahtjeva za pristanak.
- 64 Naime, radi tumačenja članka 47. drugog stavka Povelje valja, na temelju njezina članka 52. stavka 3., uzeti u obzir sudsku praksu Europskog suda za ljudska prava (u daljnjem tekstu: ESLJP) o članku 6. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, potpisane u Rimu 4. studenoga 1950.
- 65 Iz te sudske prakse proizlazi da se članak 6. stavak 1. navedene konvencije ne primjenjuje na postupke izručenja čiji je dio, među ostalim, postupak izvršenja europskog uhidbenog naloga, s obzirom na to da ti postupci ne dovode do osporavanja tužiteljevih prava i obveza građanske prirode ni osnovanosti optužnice za kazneno djelo (vidjeti u tom smislu presude ESLJP-a od 7. listopada 2008., Monedero Angora protiv Španjolske, CE:ECHR:2008:1007DEC004113805, t. 2., i od 4. rujna 2014., Trabelsi protiv Belgije, CE:ECHR:2014:0904JUD000014010, t. 160. i navedenu sudsku praksu).
- 66 U tom okviru valja također podsjetiti na to da se odluka pravosudnog tijela izvršenja o davanju pristanka na zahtjev koji je na temelju članka 27. stavka 4. Okvirne odluke 2002/584 ili njezina članka 28. stavka 3. podnijelo pravosudno tijelo izdavanja treba donijeti najkasnije trideset dana nakon primitka tog zahtjeva. Stoga valja osigurati da se dotična osoba sasluša na smislen i učinkovit način, kao što to proizlazi iz točke 62. ove presude, a da se, međutim, ne dovede u pitanje logika na kojoj se temelji Okvirna odluka 2002/584 ili pak njezini ciljevi u vidu ubrzanja postupaka predaje (vidjeti po analogiji presudu od 30. svibnja 2013., F, C-168/13 PPU, EU:C:2013:358, t. 73.).

- 67 U tim okolnostima i s obzirom na taj zahtjev brzine na kojem se temelji Okvirna odluka 2002/584, pravo na saslušanje od strane pravosudnog tijela izvršenja može se konkretno provesti u državi članici izdavanja u kojoj se nalazi predana osoba, i to bez izravnog sudjelovanja pravosudnog tijela izvršenja.
- 68 Stoga se ništa ne protivi rješenju koje je predvidio sud koji je uputio zahtjev i sastoji se od toga da dotična osoba iznese svoje stajalište pred pravosudnim tijelom izdavanja s obzirom na moguće proširenje kaznenog progona na kaznena djela koja se razlikuju od onih kojima je opravdana njezina predaja ili s obzirom na svoju naknadnu predaju drugoj državi članici, primjerice kada to tijelo osobu sasluša o mogućem odustajanju od korištenja pravilom specijalnosti, u skladu s člankom 27. stavkom 3. točkom (f) Okvirne odluke 2002/584 ili u okviru postupka za izvršenje europskog uhidbenog naloga koji je naknadno izdala druga država članica zbog djela počinjenih prije njezine predaje državi članici izdavanja. Ako je to stajalište zabilježeno u zapisniku i potom ga je pravosudno tijelo izdavanja priopćilo pravosudnom tijelu izvršenja, pravosudna tijela izvršenja moraju u načelu smatrati za njega da su ga pravosudna tijela izdavanja primila uz poštovanje zahtjeva postavljene člankom 47. drugim stavkom Povelje. Naime, kao što to proizlazi iz točke 37. ove presude, prema načelu uzajamnog povjerenja države članice moraju smatrati, osim u iznimnim okolnostima, da ostale države članice poštuju pravo Unije i posebice njime priznata temeljna prava.
- 69 Osim toga valja podsjetiti na to da odredbe članaka 27. i 28. Okvirne odluke 2002/584 odražavaju odnosne odredbe članaka 14. i 15. Europske konvencije o izručenju, potpisane u Parizu 13. prosinca 1957. (presuda od 19. rujna 2018., RO, C-327/18 PPU, EU:C:2018:733, t. 57.). Iz članka 14. te konvencije proizlazi, među ostalim, da se zahtjevu za pristanak radi kaznenog progona zbog drugih kaznenih djela mora priložiti „zapisnik[...] iskaza izru[č]ene osobe”.
- 70 Budući da je na pravosudnom tijelu izvršenja da osigura poštovanje prava obrane, ovo potonje mora ispitati zahtjev za pristanak na temelju članka 27. stavka 4. Okvirne odluke 2002/584 ili njezina članka 28. stavka 3. na osnovu informacija sadržanih u navedenom zahtjevu i uzimajući u obzir stajalište dotične osobe.
- 71 U slučaju da pravosudno tijelo izvršenja smatra da ne raspolaže dostatnim elementima, osobito glede stajališta dotične osobe, na temelju kojih bi uz potpuno poznavanje predmeta – i u cijelosti poštujući prava obrane ove potonje – moglo donijeti svoju odluku o predmetnom zahtjevu za pristanak, na njemu će biti da se po analogiji posluži odredbama članka 15. stavka 2. te okvirne odluke, tako da pravosudno tijelo izdavanja pozove da mu žurno dostavi dopunske informacije o stajalištu dotične osobe.
- 72 Međutim, na pravosudnom tijelu izvršenja i pravosudnom tijelu izdavanja jest da osiguraju da takav zahtjev za dopunske informacije i njegova provedba ne ugroze cilj Okvirne odluke 2002/584, a to je pojednostavljenje i ubrzanje postupaka predaje i, konkretnije, da odluku o zahtjevu za pristanak pravosudno tijelo izvršenja može donijeti uz poštovanje roka od trideset dana predviđenog u članku 27. stavku 4. te okvirne odluke i u njezinu članku 28. stavku 3. točki (c).
- 73 S obzirom na sva ta razmatranja, na upućena pitanja valja odgovoriti da članak 27. stavak 3. točku (g) i članak 27. stavak 4. te članak 28. stavak 3. Okvirne odluke 2002/584, u vezi s pravom na djelotvornu sudsku zaštitu zajamčenim u članku 47. Povelje, treba tumačiti na način da osoba predana pravosudnom tijelu izdavanja u okviru izvršenja europskog uhidbenog naloga ima pravo na saslušanje od strane pravosudnog tijela izvršenja, kada ovom potonjem pravosudno tijelo izdavanja podnese zahtjev za pristanak na temelju tih odredbi te okvirne odluke, pri čemu se to

saslušanje može održati u državi članici izdavanja u kojem slučaju su pravosudna tijela ove potonje dužna osigurati da se pravo na saslušanje dotične osobe smisleno i učinkovito ostvari bez izravnog sudjelovanja pravosudnog tijela izvršenja. No, na pravosudnom tijelu izvršenja je da osigura da raspolaže dostatnim elementima, osobito glede stajališta dotične osobe, na temelju kojih može uz potpuno poznavanje predmeta – i u cijelosti poštujući prava obrane ove potonje – donijeti svoju odluku o zahtjevu za pristanak podnesenom na temelju članka 27. stavka 4. Okvirne odluke 2002/584 ili njezina članka 28. stavka 3., te da, po potrebi, pozove pravosudno tijelo izdavanja da mu žurno dostavi dopunske informacije.

Troškovi

- 74 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog, Sud (prvo vijeće) odlučuje:

Članak 27. stavak 3. točku (g) i članak 27. stavak 4. te članak 28. stavak 3. Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009., u vezi s pravom na djelotvornu sudsku zaštitu zajamčenim u članku 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, treba tumačiti na način da osoba predana pravosudnom tijelu izdavanja u okviru izvršenja europskog uhidbenog naloga ima pravo na saslušanje od strane pravosudnog tijela izvršenja, kada ovom potonjem pravosudno tijelo izdavanja podnese zahtjev za pristanak na temelju tih odredbi te okvirne odluke, pri čemu se to saslušanje može održati u državi članici izdavanja u kojem slučaju su pravosudna tijela ove potonje dužna osigurati da se pravo na saslušanje dotične osobe smisleno i učinkovito ostvari bez izravnog sudjelovanja pravosudnog tijela izvršenja. No, na pravosudnom tijelu izvršenja je da osigura da raspolaže dostatnim elementima, osobito glede stajališta dotične osobe, na temelju kojih može uz potpuno poznavanje predmeta – i u cijelosti poštujući prava obrane ove potonje – donijeti svoju odluku o zahtjevu za pristanak podnesenom na temelju članka 27. stavka 4. Okvirne odluke 2002/584 ili njezina članka 28. stavka 3., te da, po potrebi, pozove pravosudno tijelo izdavanja da mu žurno dostavi dopunske informacije.

Potpisi